

علائم و نشانه های آمبولی ریوی

آمبولی ریوی ممکن است با شروع ناگهانی درد قفسه‌ی سینه و تنگی نفس خود را نشان دهد.

درد با تنفس عمیق بدتر می‌شود و اغلب ضربان قلب بالاست.

سرفه همراه با خلط خونی یا رگه های خون، تعریق شدید، احساس سبکی سر، سرگیجه، اضطراب و ضعف از علائم دیگر است.

در معاینه‌ی فیزیکی ممکن است نشانه هایی از تشکیل لخته در عضو مانند گرمی و قرمزی عضو، حساسیت به لمس و تورم را ملاحظه کنیم.

تشخیص آمبولی ریه

تشخیص آمبولی ریوی به طرق زیر انجام می‌گیرد:

1- معاینه‌ی بیمار توسط پزشک و بررسی علائم و نشانه ها

2- عکس رادیولوژی قفسه‌ی سینه - سونوگرافی داپلر وریدی (از عضوی که علائم وجود لخته را نشان می دهد. اگر وجود لخته در اندام مسجل شد، می‌توان نتیجه گرفت که درد قفسه ی

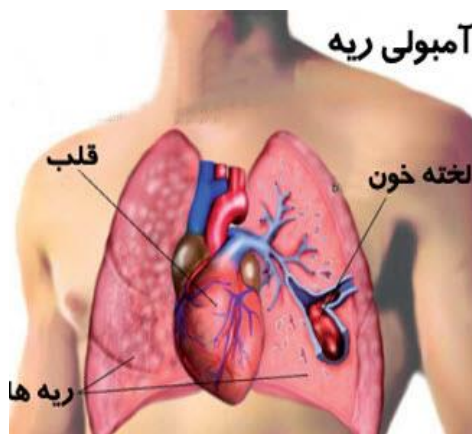
عوامل مختلفی می‌تواند باعث ایجاد آمبولی ریوی شود، از جمله:

1- بی حرکتی طولانی مدت مانند سفرهای طولانی (نشستن طولانی مدت در قطار، هواپیما، ماشین و غیره)، بستری شدن در بیمارستان، استراحت طولانی مدت در بستر.

2- عواملی که باعث افزایش احتمال لخته شدن خون می‌شوند از جمله: مصرف قرص‌های ضد بارداری، سیگار، عفونت شدید و بعضی بیماری های خاص.

3- آسیب به دیواره‌ی رگ‌ها مانند اعمال جراحی بر روی پاها، باسن و شکم.

4- داشتن زمینه‌ی ژنتیکی.

آمبولی ریه عبارت است از انسداد ناگهانی در عروق ریه که می‌تواند سبب آسیب دائمی به ریه شود. در اغلب موارد لخته های کوچک خون، عروق ریه را مسدود و در اکسیژن رسانی به بافتها اختلال ایجاد می‌کند.

اگر یک لخته‌ی خون در یکی از اندام‌های تحتانی (لگن و پاها) تشکیل شود، این لخته ممکن است شکسته و وارد سیستم گردش خون شود.

این آمبولی از طریق گردش خون وارد یکی از شاخه های شریان ریه می‌شود و آن را مسدود می‌کند.

انواع خاصی از آمبولی ریوی نیز وجود دارد که به علت لخته شدن خون نیست. از جمله: آمبولی چربی از یک استخوان ران شکسته، آمبولی مایع جنینی در دوران بارداری و در برخی موارد آمبولی هوا.

آمبولی ریه در اثر حرکت لخته‌ی خون است که می‌تواند در هر رگی در داخل بدن ایجاد شود ولی اغلب منبع این لخته ها در پاها و اندام‌های تحتانی می باشد.

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

کد: KH - NC - HE 142

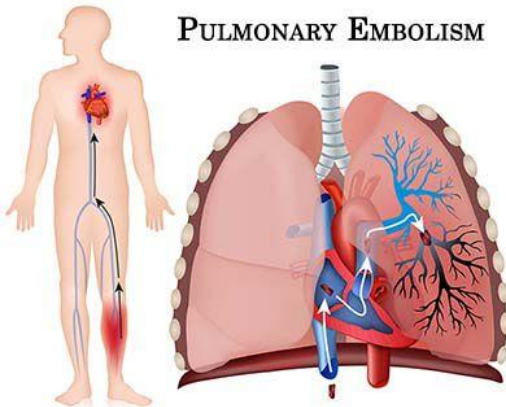
تاریخ تدوین: 98/02

تاریخ آخرین بازنگری: 1400/02

بیمارستان خاتم الانبیا میانه

عنوان: آمبولی ریه

PULMONARY EMBOLISM

تهیه و تنظیم: پرستو عباسی

سمت: پرستار

تحصیلات: کارشناسی پرستاری

است، کمک می‌کند.

درمان آمبولی ریه

- اولین گام در درمان بیماران آمبولی ریه داروهای ضد انعقاد است.
- هپارین داروی ضدانعقادی است که در ابتدا و به عنوان یک راه حل فوری استفاده می‌شود و سریع اثر می‌کند ولی نیاز به بستری کردن در بیمارستان و بررسی دقیق بیمار با آزمایش خون وجود دارد.
- وارفارین (کومادین): داروی ضد انعقاد دیگریست که به صورت خوراکی مصرف می‌شود و ممکن است هفته‌ها طول بکشد تا خون بصورت مناسب رقیق شود.
- در بیمارانی که داروی ضد انعقاد در منزل مصرف می‌کنند، داشتن یک دفترچه‌ی یادداشت از دوز دارو، تاریخ دقیق آزمایش خون و زمان مصرف داروهای ضد انعقادی طبق دستور پزشک توصیه می‌شود.

منبع:

- بیماریهای تنفس و تبدلات گازی، برونر سودارث 2018، مترجمین: دکتر ملاحات نیک روان مفرد، فهیمه کاشانی

آدرس: میانه - بیمارستان خاتم الانبیا

تلفن: 5-52220901

سینه و تنگی نفس ناشی از آمبولی ریه می‌باشد).

3- نوار قلب - آنژیوگرافی ریه: که دقیقترین روش تشخیص آمبولی ریه است. در طی آنژیوگرافی ریه یک ماده‌ی رنگی به داخل سیاهرگ بازو یا اندام تحتانی تزریق می‌شود. هنگامی که این ماده در شریان‌های ریه گردش می‌یابد، وجود لخته را در سرخرگ‌ها نشان می‌دهد.

آموزش خود مراقبتی در منزل

-پیشگیری از ایجاد آمبولی ریوی

پس از هر نوع جراحی برای پیشگیری از تشکیل لخته پزشک، شما را تشویق می‌کند در اولین فرصت ممکن از جا برخاسته و قدم بزنید. همچنین خودتان یا فرد دیگری اندام‌های تحتانی‌تان را ورزش دهید.

زمانی که ناگزیر از نشستن طولانی مدت هستید. مانند سفر با هواپیما، قطار یا ماشین، هر چند وقت یکبار در صورت امکان قدم زده و یا انگشتان پا را خم و راست کرده و پاهای خود را حرکت دهید. اگر قادر به حرکت نیستید. اندام‌های تحتانی خود را بالا قرار دهید و جوراب واریس بپوشید.

برای بیمارانی که جراحی شده اند از هپارین با دوز کم یا کلگزان برای پیشگیری از لخته ی ورید عمقی استفاده می‌شود. همه ی این اقدامات به پیشگیری از راکد ماندن خون و تشکیل لخته در سیاهرگ های اندام تحتانی که عامل شایع آمبولی